

V súčasnej legislatíve
sa vás pýtajú:
„Prečo ste
nedodržali zákon?“
Môžete veriť v Boha,
môžete Ho milovať
ale sudca vám hovorí:
„Na vašej láske k Bohu
nezáleží.
Vy ste nedodržali zákon tu.“
Preto vás sudca odsúdi.
Aj keď milujete Boha,
sudca vás odsúdi
na týždeň odňatia slobody.
Pretože ste sa nesprávali
spôsobom, aký od vás
sudca chce,
ste odsúdení.
Policajt vám bude nadávať,
ak sa nesprávate spôsobom,
akým chce on,
ak nepremýšľate tak,
ako premýšľala on.
Ak sa syn nespráva tak,
ako očakáva a chce od neho
jeho otec, bude mu to
okamžite vyčítať.
Ale ani toto poznanie
vám nemôže pomôcť.
Čo je teda nápomocné?
Uvediem ako príklad
jeden vtip.
Bol raz jeden vládca,
bohatý muž.
Bol to muž mnohotvárnosti.
Každý mu písal
a on vždy prijímal žiadosti.
„Môj drahý Pane,
neexistuje nikto ako vy,
ste najdobrosrdečnejší,
najdobročinnnejší zo všetkých.
Ste jediný, kto mi môže
pomôcť, láskavo mi
darujte malú sumu.“
Vždy mu písali niečo také.
Keď čítal také listy,
ten bohatý muž
nedal nikomu nič
a nakoniec napísal
oznámenie –

vždy, keď od neho ľudia
niečo chcú,
musia mu napísať listy,
nie zvyčajným spôsobom,
ale tak, aby ho potešili.
„Ak sa mi nejaký list zapáči,
niečo urobím,
ale nebudem odpovedať
na hlúpe listy.“
Ľudia premýšľali,
ako mu napísať,
všetci písali a písali,
ale nikto z nich
nedostal odpoveď.
Jeden človek mu ale napísal:
„Pane,
neviem, ako vám napísať.
Mám ale dva vredey
na svojom tele.
Potrebujem peniaze –
potrebujem dva obvazy.
Nemáte trochu plátna –
prosím, pošlite mi
dve malé plátna
a sluhu, aby mi ich
priložil na moje vredey.“
Bohatý muž okamžite
vzal dve bankovky,
vlozil ich do obálky
a poslal ich mužovi
s listom: „Drahý bratku,
posielam ti dve plátna.
Ak ich môžeš použiť,
bude to dobré.
Ak treba, môžem ti poslať
viac plátien.“
Ten človek napísal
druhý list.
„Nedarí sa mi dobre.
Okrem tých dvoch vredov
sa objavil jeden väčší vred
na mojej druhej nohe.
Potrebujem veľké plátno.“
Bohatý človek
vlozil väčšiu bankovku
a poslal mu ju.
Ten človek mu napísal
znovu: „Neviem, čo robiť,
čudujem sa,
že tie chrasty sa objavili

na veľkej oblasti.
Potrebujem
oveľa väčšie plátno.“
A keď mu boháč
poslal tie plátna,
nakoniec ten človek napísal:
„Ďakujem vám pekne,
ale pretože som oblečený
iba v plátno,
neviem, ako si ho vyzliecť,
pretože uvažujem
ísť do kúpeľov.
Nedáte mi ručník?“
Bohatý muž mu napísal:
„Som rád,
že potrebujete ručník,
keď ale vyjdeš z kúpeľa,
prídeš ku mne
aj s tým ručníkom.“
Treba k tomu vysvetlenie.
Je to symbolické.
Veci treba vysvetliť.
Žijeme umelý život
s imaginárne veľkými žiaľmi.
Hovoríte:
„Som veľmi utrápený!“
To ale nie je pravda:
nemáte veľký zármutok,
ale len malý.
Ešte sme sa nenaučili
hovoriť Pravdu.
Urobil som niekoľko
psychologických objavov;
zvyčajne je príčina
veľkých zármutkov
veľmi malá.
Ako sa ale polarizuje,
zdá sa byť veľmi veľká,
aj keď v skutočnosti
je veľmi malá. Odhodte ju
preč od svojej duše.
A liek je veľmi jednoduchý.
Ak k vám príde
veľké utrpenie, povedzte:
„Boh stvoril svet,
On sa o mňa postará,
potom sa postarám tiež.“
Zásadná vec nie je
v pozorovaní vecí.
Jediná vec,

ktorá vám môže pomôcť,
potrebná sila
vám bude daná.
Svetlo a všetko ostatné
bude konať v jednote pre vás.
Hovorím, že máme použiť
malý Bohom daný dar
každý deň.
Ak očakávate plné stodoly,
poznanie a moc
ako žijú anjeli,
nadarmo premrháte
celý svoj život.
Niektó chce byť
veľkým človekom,
premýšľa o budúcnosti,
akým svätcom bude,
aký slávny bude,
a či by sa mohol
stať učiteľom, atď.
Najskôr užívajte život
tak, ako vám je odhalený,
používajte aj tie najmenšie
možnosti v živote
a posilňujte svoje
sväté myšlienky.
Každý z vás má
aspoň jednu svätú myšlienku,
ktorú treba živiť.
Keď si zraníte nohu,
poviete:
„Keď bude moja noha na tom
lepšie, budem veriť v Boha.“
Koľkokrát vaša noha bolela
a vyliečila sa,
ale vy ste neuverili.
To isté sa stane
aj tentoraz.
A ako dokážete,
že vaša noha bolí?
Neprevertili ste
pôvod bolesti.
Niektorá z vašich chorôb
nemusí byť vaša.
Jej príčina môže byť
veľmi vzdialená; môže byť
napríklad v Amerike.
Pravdepodobne
je niekto v Amerike chorý
a vy ste s ním spojení

prostredníctvom sympatie.
A pretože on má bolesti,
máte ich aj vy.
Sme umiestnení
do nasledujúcej pozície:
jeden muž, ktorý žil v dedine
neďaleko mesta Varna,
rád trhal zuby
a bol v tom veľmi zručný.
Raz jeden bej
(titul vazala v bývalej
Osmanskej ríši)
prišiel do tej dediny
so svojou ženou,
ktorá mala pokazený zub.
Bej navštívil
toho Bulhara, aby vytrhol
zub jeho žene.
Bej čakal dole,
žena išla hore.
Muž zobral kliešte
a žena začala kričať.
Bej, ktorý ju veľmi miloval,
tiež dole narietal.
Aj keď bejovi zub netrhali,
narietal,
spolu so svojou ženou.
To isté je teraz s vami.
Niekomu trhajú zub,
ale vy narietate a stonáte.
Existujú zármutky
zo sympatie.
Niečo vás pichne v hrudi,
ale to nie je skutočné.
Je to len pocit
z myšlienky
prichádzajúcej reflexom.
Takže predovšetkým
musíme zanechať
klamy života.
Môže vás napadnúť
myšlienka:
„Ak si zlomím nohu,
to a to sa mi stane.“
Tisíce podobných myšlienok
vás môže napadnúť
behom jedného dňa.
Všetko to sa môže stať,
ak ich prijmete,
ak ich ale neprijmete,

nestane sa to.
Hovorím,
prestaňte predpokladať veci.
Vy všetci
si predstavujete také veci
a vy všetci sedíte
uvažujúc nad tým,
ako Nové Učenie
zlepší svet;
či cesta, ktorou idete,
je správna alebo nie;
ak áno, za koľko rokov
bude Kráľovstvo Božie
ustanovené tu na Zemi.
Ste ako deti.
Kráľovstvo Božie
nemôže prísť na Zem
za súčasných podmienok.
Ale nie je ďaleko
a my z toho máme úžitok.
Jedného dňa tam pôjdeme.
Niektorí z vás –
na voze a iní – pešo.
Ak ale niekto zmieni
onen svet,
začnete sa rozčuľovať.
Hovoríte:
„Sestra umrela,
brat umrel.“
Kam zomretí
bratia a sestry
z Bratstva idú, kde sú?
Oni sú tu, medzi vami,
sedia okolo.
Čo poviete?
Oni sedia,
smejú sa a hovoria:
„Sme znovu tu!“
Predtým mali
svoje vlastné domy
a teraz prichádzajú
ako nájomcovia.
Všetko predali,
a každý si teraz prenajal
malú izbu
a prichádza na prednášky
a potom ide spať.
Zákon je taký: poznanie,
ktoré pochádza od Boha,
Božské svetlo,

aby sa stalo
 bohatstvom našich duší.
 Je lepšie,
 ak je svetlo väčšie.
 My sa ale obávame,
 že ak príde príliš veľa svetla,
 stratíme svoju pôdu.
 Mali by ste mať
 toľko svetla, koľko treba
 v danom prípade.
 Ten istý zákon
 platí aj pre Lásku.
 Niekedy chcete
 viac lásky než potrebujete.
 Láska môže byť v niektorých
 prípadoch neznesiteľná.
 Mali by ste mať
 toľko lásky,
 aby vás učinila veselým.
 Pretože v každom danom
 okamihu Láska príde a odíde
 pred vami
 viac a viac
 z viditeľného sveta.
 Nie je potrebné,
 aby ste videli všetky
 rozkvitnuté kvety.
 Môžete vidieť iba jeden kvet
 a budete naplnení radosťou,
 potom uvidíte ďalší
 a tak ďalej.
 Uvidíte jednu rieku,
 potom druhú,
 tretiu, a tak ďalej.
 Postupne, idúc od jedného
 predmetu k ďalšiemu
 budete zažívať
 prejavy sveta.
 Myslíte na brata alebo
 na sestru a očakávate,
 že stretnete nejakého svätca.
 V skutočnosti sem chodíte
 medzi svätcov.
 Predovšetkým,
 svätci nemajú čas,
 aby vás pozvali,
 aby ste ich navštívili.
 Aký z toho budete mať
 úžitok, keď uvidíte svätca?
 Ako svätci vyzerajú

vo vašom videní,
 ako si ich predstavujete?
 Sú vykreslení tak
 ako v kostole?
 Svätci sú vždy veselí
 a dobre disponovaní.
 Nemajú žiadne problémy.
 Keď vás stretne svätec,
 povie si:
 „Teraz som uviazol!“
 On ale povie:
 „Vôbec nie.
 Ideš správnou cestou.“
 Povie mu:
 „Zmocnil sa ma diabol.“
 Svätec vám povie:
 „Diabol sa zamotal sám.“
 Vo svete existujú
 nasledujúce zákony:
 Diabol sa snaží dotlačiť vás
 do všetkých osídél,
 ktoré chystá,
 ale on chce zostať mimo nich.
 Keď budete jesť návnadu
 v klepci,
 budete odsúdení,
 budete uväznení,
 ale on unikne.
 Ak máte vieru v Boha,
 a ste náchylní
 k nejakému pokušeniu,
 Boh chyťí vás
 aj diabla v klepci
 – a potom budete oslobodení
 od zla a budete oslobodení
 od diabla.
 Keď bol raz diabol chytený,
 všetky vaše záležitosti
 pôjdu lepšie.
 Ak vaše záležitosti
 nejdú dobre, to znamená,
 že diabol nebol chytený
 vo vašej pasci.
 Hovoríte:
 „Som zlý človek.“
 Diabol nebol chytený v pasci
 spolu s vami.
 Hovoríte:
 „Nemám šťastie.“
 Diabol nebol chytený v pasci.

Len čo bude chytený,
 budete mať šťastie.
 Potom by ste mali mať
 detskú vieru:
 Boh je ten, kto vládne.
 Nech sa vo svete stane
 čokoľvek,
 obráťte svoju myseľ k Bohu.
 Ak máte nejakú bolesť,
 zastavte sa a povedzte si:
 „To je pre dobro.
 Nevieť, to
 ale je to pre dobro.“
 Niekoľko povie:
 „Ale akože je to pre dobro!
 Ty to nevieš,
 ale je to pre dobro.“
 Aj keby to nebolo pre dobro,
 povedzte: „Je to pre dobro.“
 Zatiaľ čo vás diabol klame,
 klamte aj vy jeho.
 On vás chce dotlačiť
 do pasce.
 Chyťte ho za ruku, pustite ho
 do pasce a povedzte:
 „Sme tu obaja.“
 Nevieť, ako to povedať,
 ale my diabla
 máme veľmi radi.
 Po tom, čo padol do pasce,
 my z lásky otvoríme dvere
 so slovami:
 „Pod', môžeš ísť,
 zostanem tu namiesto teba.“
 Sme veľmi štedrý.
 Diabol hovorí:
 „Ďakujem veľmi pekne.“
 A odíde preč.
 Pravidlo je: keď bol diabol
 chytený do pasce,
 nenechajte ho odísť!
 Povedzte mu:
 „Veľmi ťa milujem.
 Pretože som ťa chytil,
 budeme mať oveľa viac
 príjemne konverzácie
 tu v pasci.“
 Ľudia sú vždy chytení.
 Neotvárajte sú pascu
 a nenechajte diabla odísť!

Vidím teraz
vašich diablov smiať sa,
ale ja mám diabla,
ktorý stále narieka.
Tí vaši sa smejú, môj plače.
Môj diabol mi často hovorí:
„Pozri na tamtých diablov,
sú stále radostní
a ja stále plačem.“
Odpoviem: „Oni sa tešia,
ale ty budeš plakať.“
Nechajte svojho diabla trochu
plakať. Ak je váš diabol
šťastný, by budete plakať.
A keď začne on plakať,
vy sa budete radovať.
Bolo by oveľa lepšie
vymeniť si úlohy:
on nech plače a vy sa radujte.
Teraz vám želám,
aby vaši diabli plakali
a aby ste sa vy radovali!